

[Ømann.]

ikke engang forringelsen i kraft af inflationen. Ja, det kan være, vi nu vil høre finansministeren garantere, at der ikke vil være inflation i de næste 4-6 år, og jeg er da interesseret i at modtage en sådan garanti, men ellers tror jeg — selv om det naturligvis ikke er min sag at kritisere, at godtgørelsen er for lille — at man her anlægger et fejltagtigt skøn.

Man skal jo tænke på, at når det havde så stor en publikumssucces at give godtgørelser for såkaldt opsparing i kraft af kapitalbindingskontiene, ja, så var det jo bl. a. omkring nytår 1967, fordi man kunne få en godtgørelse på omkring 100 pct. i kraft af de meget større marginalsatser på det tidspunkt.

Men der findes naturligvis et stort antal fredelige sparekasse- og bankkonti, som alligevel ikke skulle have været rørt, og disse kontohavere, ja, de vil naturligvis foretage de håndgreb, der skal til, for at indkassere de 600 kr. Men incitament til nyindsættelser, som ikke ville være sket alligevel, incitament til bindinger, som ikke ville være sket i forvejen, ja, det vil denne ordning ikke indeholde.

Hvis der laves kontoflytninger for ca. 200 mill. kr., ja, så koster spøgen 40 mill. kr., som skal opkræves i ekstraskatter. Skal vi anslå den nyopsparing, der kan komme ud af dette, så vil den blive meget beskeden; efter en velvillig vurdering vil den vel næppe overstige disse 40 mill. kr., som ordningen vil koste, hvis indsættelserne eller omflytningerne bliver på 200 mill. kr. Og hvis dette her er en del af statsministerens omtalte hestekur, så tror jeg, at hesten er ilde stillet.

Der er tale om rent ud at ofre 40 mill. kr. på at lave en vis omfordeling af indtægtsforholdene, en omfordeling, som ikke har noget som helst perspektiv. Jeg havde troet, at jeg i alle tilfælde kunne takke finansministeren for, at dette opsparingsudtøj nu fjernes fra skattelovgivningen, men jeg ser jo af fremsættelsen, og jeg hører her i dag, at det ikke skyldes nogen ideel indstilling fra finansministerens side; det kan simpelt hen ikke lade sig gøre at gøre dette over skatterne, når man går over til kildeskat. Jeg må jo så indskrænke mig til at takke

for, at det i hvert fald ikke blev til noget med sparelotteriet.

Jeg kan da nok tilsi vor aktive medvirken i udvalget, men jeg er bange for, at det bliver i retning af at formå udvalgsflertallet og finansministeren til at afstå fra at smide disse omtalte 40 mill. kr. ud og at afstå fra at udskrive disse 40 mill. kr. i ekstraskatter.

Hanne Reintoft: Heller ikke vores ordfører kan være til stede i dag, og vi skal så fremsætte mere detaljerede betragtninger ved anden behandling.

Principielt vil jeg dog sige, at vi er imod disse forskellige opsparingsbelønninger, der i meget vidt omfang slet ikke medfører nyopsparing, men blot en overførsel af pengemidler fra én konto til en anden. Præmieringen må jo i høj grad betales af dem, der ikke har råd til at spare, og selv om vi erkender, at dette her kan tage sig socialt bestemt ud, med en vis indtægtsgrænse, skal jeg dog understrege, at vi ikke er tilhængere af det, det virkelig er, nemlig ganske almindelige menneskers kapitaltilskud til vores store banker.

Som det vides, er vi absolut tilhængere af offentlig investering og opsparing fremfor denne form for privatopsparing.

Finansministeren (Poul Møller): Må jeg have lov til at takke ærede ordførere for den behandling, lovforslaget har fået. Specielt vil jeg takke regeringspartiernes ordførere for den velvilje, de har givet udtryk for over for forslaget. Velviljen var jo knap så stor hos de tre andre ordførere, men det var vel heller ikke at vente; vi ved jo, at der igennem nogen tid her i det høje ting har været en vis uenighed om, hvorvidt man overhovedet skulle præmiere opsparing. Det betragter jeg for så vidt som beklageligt; igennem mange år var vi jo enige om hvert år at lade kapitalbindingsordningerne fortsætte uændret. Så kom kildeskatereformen, og den medførte, at det ville blive upraktisk at have den gamle kapitalbindingsordning, men både socialdemokratiet, venstre, det konservative folkeparti og det radikale venstre var dog enige om at have disse kapitalbindingsordninger i en årrække.

Jeg ser derfor ikke helt, hvorfor man ikke